

# Славейче

## КАКВО МОГАТЪ МАЛКИТЕ

Този отдълъ на в. „Славейче“ е пред назначенъ на нашите малки сътрудници-абонати. Има за цель да насърчи тъзи, които иматъ дарба да пишатъ стихове и разкази и да развие ума на онези, които обичатъ да се занимаватъ съ задачи, ребуси, гатанки и пр.

Много отъ нашиятъ абонати, обаче, взематъ отъ другите вестници и списания, а дори и отъ „Славейче“, стихове, гатанки и пр., и ни ги изпращатъ като свои. Това не е хубаво. То е кражба.

За напредъ ще печатаме само работи, провърени отъ учителите,

### ЕСЕНЬ

Настъпни есенъта  
Опадаха листата,  
На вътъра гласа  
Се чува въвъ гората.

И птички пъснопойни  
Изъ нашата страна,  
Отлитнаха, защото  
Настъпни есенъта.

Дора Букорешлиева  
Ука отъ VI-то отд. София.

### ДОБРУДЖА

Мила и красива,  
Добруджа, си ти.  
Въ тебе златно слънце  
отъ зори блъсти.

Въ тебе пойни птички,  
зарадвала всички,  
съ радостния знакъ,  
че си наша пакъ.

Мила и красива,  
Добруджа, си ти.  
Въ тебе златно слънце  
отъ зори блъсти.

Анка Ил. Цвѣткова,  
ученичка отъ II отдѣление, с.  
Долно-Езерово, Бургаско

# СЛАВЕЙЧЕ

## НОВИНИ

Бесплатната книжка-премия „Минзухари“, отъ нашата редовна сътрудница Радка Станимирова, излѣзе отъ печать и се разпрати на всички редовни абонати и настоятели, които си изплатиха абонамента.

Рогатъ свѣтъ. Нашиятъ сътрудникъ Цвѣтанъ Михайловъ-Струмски е отпечатилъ нова книга басни и приказки „Рогатъ свѣтъ“, издание на библиотека „Предѣлъ“. Книгата струва 15 лева. Абонатите на в. „Славейче“, които си я доставяятъ отъ редакцията, могатъ да я получатъ срещу 12 лева.

Следниятъ брой на в. „Славейче“ ще бѫде съ разнообразенъ и подбранъ новогодишенъ и коледенъ материалъ. Очаквайте новогодишния и коледенъ брой съ хубавъ двуцвѣтенъ календарь, изработенъ отъ художника Георги Атанасовъ!

На единичните абонати бесплатната книжка-премия изпращаме приложена къмъ този брой. Всъки единиченъ абонатъ, който не получи книжката-премия, да я потърси отъ раздавача!

### РЕДАКЦИОННИ

БЕЗПЛАТНАТА КНИЖКА-ПРЕМИЯ „Минзухари“, отъ нашата редовна сътрудница Радка Станимирова, излѣзе отъ печать и се разпрати на всички редовни и отчeни абонати и настоятели. Онези наши абонати, които не са получили книжката-премия, може да я поискатъ отъ учителите!

**НАСТОЯТЕЛИ** Гърь, които още не са изплатили абонамента за своятъ абонати, молимъ да сторятъ това въ най-скоро време, за да имъ изпратимъ веднага книжката-премия. Тази година поради посъждането на печата и хартията, книжката-премия е отпечатана въ ограничено количество и ще се изпраща само на онези наши абонати и настоятели, които се издължатъ до 15 декември т. г. Побързайте съ отчитането на дължимите суми, за да не пропустнете крайния срокъ!

**БЛАГОДАРИМЪ** най-сърдечно на всички наши настоятели, които се отзваха на молбата ни и записаха нови абонати!

**МОЛИМЪ** отново всички настоятели, които иматъ възможност да увеличатъ числото на разпространяванието отъ тъхъ броеве, да не жалятъ труда си, а да направятъ възможното за записване на нови абонати! Сега, когато всичко посъжна, когато ние плащаме двойно и тройно за хартия и печать, абонаментъ на вестника си остава все същия, заедно съ книжката-премия и цвѣтенъ календарь. Жертвите, които правимъ, възваме ще бѫдатъ оценени и дългото ни подкрепено!

**УЧИТЕЛИ!** На васъ единствено разчитаме, защото вие най-добре познавате и препечувате нашето дѣло! Подкрепете ни! Докажете, че милуете за дѣлото на в. „Славейче“!

### РЕШЕНИЕ НА ЗАДАЧИ ОТЪ БРОЙ 2

Ребусътъ: Киро, Иракъ, Рало, Окоп.

1. Комо-ринъ.
2. Кала-Хари.
3. Папа-Галь.
4. Шоп-енъ.
5. Юда.



### РЕШИЛИ ВЪРНО ВСИЧКИ ЗАДАЧИ:

Валентина Кирилова, с. Голинци, Ломско; Ася Пенева, с. Мирково, Пирдопско; Петър Янчевъ и Кирилъ Труфековъ, София.

Всички получаватъ по една книга подаръкъ отъ изданията на „Златна библиотека“.

# Тайнствениятъ островъ

### 5. ИМА ЛИ ДУХОВЕ?

Слънцето се издигаше все по-високо. Междуетъ измиха ръжетъ и лицето си съ морска вода и се отправиха къмъ къщата, която Пенкрофтъ бѫше построилъ предния денъ.

— Имате ли нѣщо за ядене? — запита Хардингъ.

— Миди и птичи яйца, — отвърна Пенкрофтъ.

— Това ли е всичко?

— Да, — отвърна Пенкрофтъ, — това е всичко, което можахме да намъримъ.

— Щомъ като сте намърили яйца, значи че има и птици, — каза Хардингъ. Навърно гората има доста птици и ние бихме могли да имаме нѣкоя за обѣдъ.

— Но съ какво ще я убиемъ? — запита Спилетъ. — Ние нѣмаме пушки. Навърно ти мислиш да ги биешъ съ камъни?

— Защо не, — отвърна Хардингъ. — Хайде, нека да се опитамъ.

Тогава тъ отдоха въ гората. На острова имаше една доста голъма гора, въ която имаше много птици, но не бѫше лесно да се убие нито една отъ тъхъ. Всички се опитваха, като замървиха птиците съ камъни, но нито единъ не успѣ да смъкне нѣкоя птица.

— Кѫде е Топъ? — запита малкиятъ Хербертъ, който също напразно се опитваше да умърти нѣкоя птица.

Всички се огледаха. Кучето бѫше мръдало на нѣкѫде. Следъ малко тъ видѣха Топъ между дърветата.

До него лежеше една убита сърна.

— Нашиятъ славенъ Топъ! — извика Хардингъ. — Вижте, Топъ е удушилъ една сърна. Сега ние можемъ да бѫдемъ спокойни. Яденето е усигурено.

Тъ отнесоха сърната въ къща. Сготвиха част отъ нея и седнаха да обѣдватъ.

— О, о! — извика Спилетъ, като дъвчеше съ мяка едно парче, — месото на тази сърна е много твърдо. Каточели камъкъ дъвча.

— Охъ! — извика Пенкрофтъ, — скупихъ си зѫбътъ. Наистина, каточели камъни ядемъ. — И той бръкна въ устата си. — Вижте, скупихъ си зѫбъ.

Хардингъ взе зѫбъ, който Пенкрофтъ му подаде, и почна да го разглежда.

— Но това не е никакъвъ зѫбъ, — каза той. — това е пуле отъ куршумъ. Навърно то е било въ сърната?

— Сигурно, — каза Пенкрофтъ. — Това пуле трѣбва да е било въ сърната, защото иначе нѣма отъ кѫде да дойде въ устата ми.

— Значи сърната е била убита. Но на острова нѣма нито единъ, който да има пушки. Тукъ нѣма хора. Сърната навърно е убита отъ нѣкѫкъ духъ. Хардингъ бѫше носенъ две мили навътре въ острова отъ нѣкакъвъ духъ. Това трѣбва да е островъ на духовете!

### 6. ЛЖКОВЕ И СТРЕЛИ

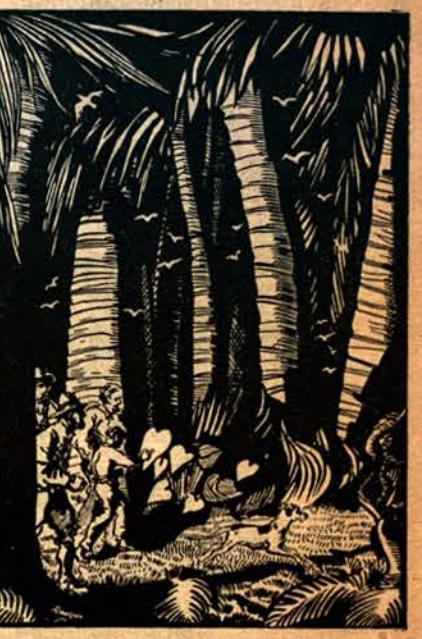
Хардингъ, който бѫше водачъ на групата каза:

— Намъни предстои да направимъ много нѣща. Най-напредъ трѣбва да си изперемъ дрехите, а после да си пригответъ сѫдове за храна, и най-важното да по-търсимъ храна. Но безъ пушки нищо не можемъ да направимъ, защото безъ тъхъ не можемъ да убиемъ дори една птица.

— Не можемъ ли по нѣкакъвъ начинъ да си направимъ пушки? — запита Пенкрофтъ.

— Не, — каза Хардингъ, — ние пушки не можемъ да си направимъ, но можемъ да си направимъ лжкове и стрели. Да. На ра-

бота! Пенкрофтъ и Хербертъ, вие можете ли да направите сѫдове за храна? Близо до рѣката има глинеста пръстъ, която може да се използува чудесно за тази цел. Вървамъ, че ще направите много хубави сѫдове. Хайде, днес това е вашата работа! Небъ, ти ще се заловишъ съ правето! А Спилетъ и азъ ще направимъ лжкове и стрели.



### И тъ тръгнаха къмъ гората

Небъ отиде да изпере дрехите, а Пенкрофтъ и Хербертъ отидаха да търсятъ глина, за да направятъ сѫдове за храна. Спилетъ и Хардингъ се заловиха съ правене на стрели и лжкове. Скоро тъ приготвили два лжка и нѣколко ости стрели.

— Сега трѣбва да се научимъ да стреляме, — каза Хардингъ.

— Виждашъ ли онова бъло дърво въ гората? То ще ни служи за прицель.

Спилетъ взе своя лжъ и започна да се цели. Най-после ольна лжка и пустна стрелата. Но въмѣсто въ бълото дърво, тя се заби въ гърнето, което Пенкрофтъ бѫше направилъ и сложилъ да съхне на слънце.

— Какво привиши, драги? Ще ми развалишъ гърнето, — извика Пенкрофтъ.

— Ти не знаешъ да стреляшъ, — каза Хардингъ на Спилетъ. — Азъ ще ти покажа какъ се стреля. Гледай! Лжътъ се опъва така, стрелата се държи въ това положение и после се пуска. Ето!

— Олел! — извика Небъ, който перѣше дрехите на рѣката.

— Една стрела се заби въ гърба ми.

— Какво правите? Ще убиете човѣка, — изсмѣ се Пенкрофтъ.

Хардингъ захвърли лжка и каза:

— Да се направи лжъ и стрели не е мячна работа, но да се стреля съ тъхъ, това е вече мячно. Трѣбва да се измисли нѣщо друго, иначе нашата работа става лоша.

### 7. СМЪРТЬ ПОДЪ ВОДА

— А сега, да идемъ и да разгледаме острова! — каза Хардингъ. — Вие казвате, че нѣма никакви хора на острова, но азъ не съмъ сигуренъ въ това. Ние намърхиме едно пуле отъ куршумъ въ месото на сърната? Кой е убилъ тази сърна? Ако на острова има нѣкакъвъ човѣкъ, ние трѣбва да знаемъ дали той е приятел или не. Най-после трѣбва да изучимъ самия островъ, понеже доста време ще останемъ тукъ, докато се измъкнемъ по нѣкакъвъ начинъ.

Тъ взеха лжковетъ и стрели и тръгнаха изъ острова. Скоро се изкачиха на върха на Черната планина, както тъ я нарекоха. Предъ тъхъ погледъ се разтла цѣлиятъ островъ. Скоро тъ си начертаха карта на острова, като поставиха имена на различните мѣстности.

(Следва)



### СКРИТА РИСУНКА

Съединете съ чертички цифритъ отъ 1 до 39, за да видите каква фигура се образува.



### РЕШИЛИ ВЪРНО ВСИЧКИ ЗАДАЧИ:

Валентина Кирилова, с. Голинци, Ломско; Ася Пенева, с. Мирково, Пирдопско; Петър Янчевъ и Кирилъ Труфековъ, София.

Всички получаватъ по една книга подаръкъ отъ изданията на „Златна библиотека“.